

[Pelle Voigt]

lejerne snydes dobbelt. For fremtiden skal ejeren ved huslejeforhøjelser kunne regulere de i alt seks måneders – altså hvis man lægger depositum og forudbetalt husleje sammen – husleje, som foreligger, og hæve renten på det. Det vil sige, at fremtidige lejeforhøjelser altså nu gælder dobbelt for lejerne i det første halve år.

I § 2, pkt. 2, indfører man en stribe genudlejningsforhøjelser ved at indføre det lille ord »væsentligt« i bestemmelsen. Det vil igen betyde, at det samlede huslejeniveau stiger. Jeg kan se, at min taletid er udløbet; men jeg må sige, at jeg synes, det er trist, og jeg vil vende tilbage til en gennemgang af yderligere en række af de ulykker, som forslaget medfører, i anden runde. Jeg må også sige, at grunden til, at mit indlæg er så langt, er en ganske betydelig harme over det, regeringen har fremlagt her.

Kirsten Jacobsen (FP):

Må jeg starte med at sige, at forslaget her som alle tidligere forslag på dette område er af et omfang som en bog, og at det – også som i alle tidligere forslag – ikke er et udtryk for kvalitet, at kvantiteten er så stor. Det er nærmest et udtryk for, at man er nødt til at bruge en frygtelig masse paragraffer for at tale sig ud af en politisk uenighed om fordelingen mellem lejere og ejere. Det er det, det handler om, og ikke noget som helst andet.

Det er falsk markedsføring, når man taler om, at dette er en forenkling af reglerne. Jeg vil sige, at dette her på mange punkter er meget værre end det, vi har nu. Og jeg vil gerne påpege det, og hvis jeg ikke kan nå det hele her, vil jeg gøre nærmere rede for det i udvalget.

Vi har i Danmark et boligmarked, som er så reguleret, at dets mage ikke kendes nogen andre steder. Det, man har bestræbt sig for siden 1968, er at sy lap på lap, og det er sådan i dag, at hverken lejere eller udlejere har nogen som helst chance for at vide, hvilke regler der i grunden gælder på dette område.

Og man kan sige, at hvis dette forslag gennemføres, bliver der i hvert fald ekstra arbejde til professionelle administratorer og advokater osv., for dette her gør i hvert fald ikke reglerne nemmere.

Jeg synes i og for sig, at det bedste i boligministerens forslag, er det sidepapir, som vi har fået om, at der bliver nedsat en lejelovskommission.

Jeg er ikke særlig imponeret af det kommissorium, som man har givet. Jeg vil gerne henvise til, at den person, som man har tænkt sig skal være næstformand, og som er en højt kvalificeret person udi boligretten i Danmark, nemlig professor Krag Jespersen, da han skrev Lejeret II, i forordet skrev: »Tilegnet det sagkyndige lejelovsudvalg, der bør nedsættes til en grundigt teknisk revision af området.« Det er det, der mangler, og det burde have været punkt 1.

Man kan nemlig have forskellig politisk opfattelse af, hvordan og hvorledes boligområdet i Danmark skal være: Skal vi have et frit boligmarked, som nogen vil have det, eller skal vi have et reguleret område, som nogle vil have det? Skal beboerne bestemme det hele? Skal de f.eks. bestemme, hvornår grundejerne må gå på toilettet i deres egen ejendom? (*Munterhed*). Jamen det er der nogen der vil have! Men uanset hvordan man har tænkt sig fordelingen, burde alle være lige optaget af, at der er et regelsæt, som er enkelt og letforståeligt, og som de mennesker, der skal bruge det i praksis, i hvert fald har en chance for at forholde sig til, og som ikke får vilkårlige følger afhængigt af, hvor i landet det bliver brugt. Men det er sådan, det er i øjeblikket!

Jeg synes, det er dybt, dybt beskæmmende for Boligministeriet som ministerium, at man ikke siden 1968 har været i stand til at foretage en regelsanering, som gjorde, at man vidste, hvad man havde med at gøre.

Og når man taler så meget om »småhusafsnittet« i lovforslaget, virker det helt grinagtigt, sådan som virkeligheden bliver på dette område.

Der er i øjeblikket en situation, hvor man ved aftale kan opnå markedslejen; men så står der i dette afsnit, at den omkostningsbestemte husleje, som nu skal indføres, kun gælder for lejeaftaler indgået efter 1. januar 1995. Må jeg give et eksempel:

En lejer har indgået sit lejemål før denne dato, og han har eksempelvis aftalt en kvadratmeterleje på 500 kr. med udlejeren. Han fremlejer så efter denne dato sit lejemål, og fremlejereren kan ikke lide denne leje, så han går til huslejenævnet. Så vil huslejenævnet skulle tage stilling til de 500 kr., som den oprindelige lejer har aftalt med udlejeren, og eventuelt nedsætte lejen.